

IN MEMORIAM

Rakas, Mummoni, **Terttu Annikki (Anne) Räsänen** os Laakkonen nukkui rauhallisesti pois myöhään illalla torstaina 26. heinäkuuta 2012. Mummo oli kuollessaan 99 vuotias.

Hän syntyi Lydia Serafia ja Teodor Leander Laakkosen perheeseen Haapasaarella 28.4.1913 perheen kolmantena lapsena kolmestatoista. Suomi oli Venäjän suurruhtinaskunta.

Isä-Leander toimi 37 vuoden ajan Kymi Haapasaaren kirkon kanttorina ja äiti-Lydia koulussa väliaikaisena opettajana. Leander ja hänen isänsä Adam omistivat myös jahdin, jolla kuljetettiin rahtia, mm. perunaa Virosta ja saarten rannoista kerättyjä kiviä Pietariin. Lisätienestää perheeseen hankittiin myös kalastamalla ja hylkeen pyynnillä.

Suomen itsenäistymisen myötä rajojen sulkeutuminen vaikeutti perheen toimeentuloa. Tilanteen helpottamiseksi Mummo asui vuosina 28-30 tätien eli Leanderin siskojen luona Viipurissa, jossa myös koulunkäyntimahdollisuudet olivat paremmat. Mummo oli oppilaan Viipurin Taiteenystävien piirustuskoulussa viisi lukukautta. Ohessa valokuva hiililyöstä Viipurin ajoilta.

Vuoden -31 talvella Mummo suoritti Helsingin Kartanpiirtäjäkoulun. Keväällä mummo palasi Haapasaareen äiti-Lydan avuksi hoitamaan perheen nuorimmaista ja lisäopinnot saivat jäädä

Mummo muutti vuonna -35 Viipuriin tätien luo ja jatkoi vuotta myöhemmin Irja-sisaren seuraksi Varkauteen. Varkauden alkuaikoina mummo oli mukana Varkauden teatterin toiminnassa ja työskenteli Taniniemien ravintolassa tarjoilijana. Vuoden - 36 aikana hän tapasi tulevan miehensä Veikon ja he avioituivat 31.10.1936. Edessä oli muutto Veikon työn perässä (Ahlströmin Lypsiniemen telakalla) Savonlinnaan, josta he kuitenkin palasivat takaisin Varkauteen huhtikuussa -37 juuri ennen esikoisen Aimon syntymää.

Sota-aikaan mummo oli kotona, hoiti taloutta, Aimoa ja Veikon äitiä Emmaa. Perhe asui 1940 rakennetulla parakkialueella nykyisen Laivalinnankadun tuntumassa. Veikko oli sotapalveluksessa konepajalla korjaten valloitetuista panssarivaunuja, mutta asui kotona, jonne myös armeijan ruoka-annokset saatiin. Tämä ruokalisä sekä Ropposten sukulaisapu (Veikon äidinpuolelta) Sarkamäestä helpottivat elämää sodan aikana. Sota-aikaan liittyy myös muutto Haapasaareen (oikeammin Kotkan Hovinsaareen; Annikin Haapasaareessa ollut lapsuudenkotihan oli tuhoutunut pommituksessa talvella 1940), Perhe palasi kuitenkin jo 11.1.1941 takaisin Varkauteen. Mummon kertoman mukaan Veikko-ukilla oli niin koti-ikävä, ettei viihtynyt muualla kuin Varkaudessa.

Sodan päätyttyä mummo haki töihin Varkaudessa Ahlströmin Radiaattoritehtaalle hitsariksi ja suoritti siellä elämän työnsä. Perhe muutti vuonna -47 (olisikohan ollut jo -46) Könönpeltoon Ahlström-yhtiön rakennuttamaan omakotitaloon. Sen pihassa oli järeemmän kokoinen siirtolohkare muistuttamassa rakkaasta Haapasaaresta.

Ukki kuoli 9.11.1965 yllättäen 55-vuotiaana vuonna sydänveritulppaan jättäen Mummon leskeksi. Radiaattoritehdas lopetti Varkaudessa -68 ja tarjosi mummulle oven uuteen elämään. Kotitalo Könönpeltoasta myytiin Aimo-pojalle perheineen ja Mummo pakkasi kimpsut ja kampsut muuttaen töiden perässä Poriin Pihlavaan. Pihlavan konepajalta hän jäi eläkkeelle vuonna -75 ja muutti takaisin Varkauteen hoitamaan lapsenlapsiaan Maria ja Jyrkiä. Mummo oli meille Aarre – letitti palmikot kolmeen kertaan, ennen kuin neidille kelpasi ja paistoi omakemiä ranskalaisia Jyrkille kun muu ruoka ei otanut maistuakseen.

Mummo oli aktiivinen maalari eläkepäivillään osallistuen kansalaisopistolla ensin öljyväri- ja myöhemmin akvarellimaalauksille. Mummo loisti erityisesti vesiväritöissä, jotka esittivät Haapasaaren käkkyrämäntyjä kallioluodoilla, kukka- sekä sipuliasetelmia. Ohessa valokuva Mummo viimeiseksi jääneestä sipuliasetelmasta vuodelta 2003.

Kesät viettettiin käkkyrämäntykallio kesämökillä Liukonsaaressa tai Haapasaaressa. Mummulle rakkaita asioita lasten ja bokserien ohella oli matkustaminen, luonnossa liikkuminen ja puutarhanhoito. -70 ja -80 luvuilla puutarhanhoito ei ollut vielä mikään trendilaji, mutta meidän pihassa kukki maailman suurimmat Sarah Bernhard-pionit sekä 10 metriä pitkä syysleimukukkapenkki.

Mummo kasvatti myös tomaatit, kurkut ja sipulit omiksi tarpeiksi. Muistan ikuisesti miten hän tämän päivän näkökulmasta ekologisesti keräsi kasteluvedet 200-litran säiliöön ja teki virtsasta lannoitetta tomaateille. Keväisin kuivasi kapakaloja pyykkinarulla, että koko Könönpelto ”haisi” ja syksyn laukkasi Varkausmäessä suolasieniä keräten.

Mummo oli kirjallisuuden suurkuluttaja, tämä korostui elämän ehtopuolella; mm kaikki suuret venäläiset klassikot on kahlattu moneen kertaan. Kotimaisista kirjailijoista Laila Hirvisaari oli joulun toivelistan ykkönen vuosikaudet.

Vuonna -95, perheen purkautuessa, konkurssin jälkeen, lasten lähdettyä kotoa Mummo muutti vuokralle kaupunkiin ensin Hongistonkadulle, sitten Joutenlahteen ja takaisin Hongistonkadulle Vanhaintukisäätiön palveluasuntoon. Viimeisinä vuosina asumisen ja elämisen tukena oli kotipalvelu. Vielä vuoden 2010 jouluna Mummo oli meillä kotona joulunvietossa, kuten myös lukuisina muina viikonloppuina ja juhlapyhinä – niin oli tapana että pyhiksi koko perhe kokoontuu yhteen.

Uuden vuoden aattona 2011 Mummo sai aivoverenvuodon joutuen osastohoitoon. Pitkän iän uuvuttaman hän nukkui vihdoin pois tämän vuoden heinäkuussa.

Rakkaudella Mari
- Pojantytär-

Valokuvat
Mummon 90-
vuotissynttäreiltä
28.4.2003
Lemmensillantie
n asunnolta
Varkaudesta.
Kuvissa Heikki
Lappalainen,
Mari Räsänen,
Aimo Räsänen,
Annikki ja
Helena Räsänen.

Kaisa
Laakkonen,
Annikki ja
Aimo
Laakkonen

Laakkoset
vasemmalta Ari
ja Päivi, Riitta ja
Hannu, Aimo
Räsänen,
Annikki, Aimo
ja Kaisa
Laakkonen sekä
Helena Räsänen.

Neiti ANNIKKI LAAKKONEN kirjoitettiin oppilaaksi VIIPURIN TAITEENYSTÄVIEN PIIRUSTUSKOULUN alemmalle valmistavalle luokalle kevätlukukauden alkaessa 1928 ja on opiskellut koulussa viisi lukukautta. Tämän opintoaikansa kuluessa on neiti LAAKKONEN osoittanut KIITETTAVAA KÄYTOSTÄ ja on KIITETTÄVÄLLÄ AHKERUUDELLA ottanut osaa piirustukseen esineiden mukaan, kipsimaskien, bystien, torssien ja vartalokuvien mukaan sekä Malliluokalla elävän mallin mukaan. Sommittelupiirustukseen, projektio- perspektiivi- ja tyylioppiin sekä viivotinpiirustukseen.

Kevätlukukauden päättyessä 1928 siirrettiin hänet KORKEAMMALLE VALMISTAVALLE LUOKALLE ja kevätlukukauden 1929 päättyessä MALLILUOKALLE. Tämän saamme hänelle täten todistaa. Viipurissa, toukokuun 15 p:nä 1930.

P. Hakkarainen

Puheenjohtaja.

M. M. M. M.
Sihteeri.

R. Lindqvist
Koulun johtaja.

HELSINGIN KARTANPIIRUSTUSKOULU

KURSSITODISTUS

Neiti Annikki Laakkonen on suorittanut
kolme kuukautta kestävän oppijakson koulussamme, jona aikana hän on
saanut sekä käytännöllistä että tietopuolista opetusta alempana mainituissa töissä ja
on hänen kurssiaikana tekemänsä työt arvosteltu seuraavasti:

Käytös	kiitettävä	10
Ahkeruus	kiitettävä	10
Kartan piirustus	tyydyttävä	7
Kartan tekstausta	tyydyttävä	7
Pinta-alan lasku	tyydyttävä	7
Jakotyöt kartalla	välttävä	6
Toimitusasiakirjain laatiminen	tyydyttävä	7
Kenttämittaus	-----	-----
Konekirjoitus	-----	-----
Huolellisuus ja tarkkuus töissä	tyydyttävä	7
Süsteys töissä	tyydyttävä	8

Helsingissä maalis-

kuun 28 p:nä 1931.

Hanne Penttinen

Koulun johtaja.

Onni Laakkonen

Aune Krigsholm

Opettaja